

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224201714
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8224201714.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Jančíkovej a sudkýň JUDr. Marianny Hirkovej a JUDr. Viery Kandrikovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, zastúpenej: D. E. F. G., advokátom, so sídlom H. I. XXX/X, XXX XX J., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s .r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: F. C. D. F. G., J., so sídlom C. XX, XXX XX K., IČO: XX XXX XXX, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 1Csp/32/2024 - 64 zo dňa 24.10.2024, takto

1

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku III., VI. a VII..

II. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k.: 1Csp/32/2024 - 64 zo dňa 24.10.2024

- v I. výroku určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 30.10.2013 je bezúročný a bez poplatkov;

- v II. výroku určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.130,25 eur spolu s príslušenstvom, odo dňa 17.07.2024 do zaplatenia;

- v III. výroku určil, že zmluvná podmienka v článku 7. v tejto zmluve, v časti: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou;

- v IV. výroku určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere uvedená v článku 8, bod 8.1. je neprijateľnou zmluvnou podmienkou;

- v V. výroku určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere uvedená v článku 8, bod 8.4. je neprijateľnou zmluvnou podmienkou;

- v VI. výroku určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., k Zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 30.10.2013, v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2., v časti: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou;

- v VII. výroku určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., k Zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 30.10.2013, v článku 14. Sankcie, v bode 14.1., v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.)“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou;
- v VIII. výroku v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a
- v IX výroku. žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 30.10.2013 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej v bode 5 žalobkyňa požiadala o úver vo výške 1.170,00 eur so splatnosťou 42 splátok, vo výške 62,69 eur s predpokladanou RPMN 70,02 % a ročnou úrokovou sadzbou 70,02 %. V bode 6 v rámci údajov o schválenom revolvingovom úvere bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.170,00 eur so splatnosťou 42 splátok, vo výške 62,69 eur s predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 69,72 % s ročnou úrokovou sadzbou 70,02 %. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli aj zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa zaplatila na úver celkom sumu 2.132,08 eur. Dňa 18.01.2023 žalobkyňa predložila zmluvu o revolvingovom úvere združeniu na jej posúdenie, kedy jej bolo oznámené, že sa jedná o úver bezúročný a bez poplatkov a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, čím na strane žalovaného tak došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Ďalej súd prvej inštancie citoval jednotlivé články zmluvných podmienok, ktorých určenia za neprijateľné sa žalobkyňa v tomto spore domáhala.

3. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 137 ods. 1 písm. d), § 298 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 5, § 53a ods. 1 a 2, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 563 a § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), a ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1, 2 písm. f) a j), § 11 ods. 1 písm. b) a d) a ods. 4, § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

4. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako veriteľ (dodávateľ) pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobkyňou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom a zároveň ide o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí sa vysporiadal s námietkou premlčania, s prípustnosťou žaloby, s určením bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a tiež neprijateľnosťou zmluvných podmienok.

5. V bodoch 77. - 80. odôvodnenia sa súd prvej inštancie zaoberal zmluvnou podmienkou v bode 7 v znení: „Dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“ Najprv poukázal, na rozhodnutia Okresného súdu Prešov č. k. 19Csp/69/2020 - 50 zo dňa 09.02.2021, č. k. 9Csp/32/2020 - 47 zo dňa 11.05.2020, sp. zn. 7C/338/2014 zo dňa 20.03.2017, ale aj na rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9C/2/2014 zo dňa 16.09.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 20Co/41/2016 zo dňa 27.04.2017, ktoré rozhodovali o neprijateľnosti obdobných zmluvných podmienkach. Citujúc článok 3 ods. 1 a článok 2 písm. b) Smernice európskeho parlamentu a rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu a § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa súd prvej inštancie uviedol, že uvedené „vyhlásenie“ spotrebiteľa včlenené dodávateľom do textu zmluvy považuje za neprijateľné prenášanie dôkazného bremena o riadnom oboznámení spotrebiteľa so zmluvnými dojednaniami, a to práve na slabšiu stranu - spotrebiteľa. Podľa súdu prvej

inštancie preto bolo povinnosťou žalovaného preukázať, že pred podpisom samotnej zmluvy žalobkyňu oboznámil, prečítal a predložil jej na podpis zmluvné dojednania, čo však žalovaný nepreukázal.

6. V bode 83. odôvodnenia sa súd prvej inštancie zaoberal zmluvnou podmienkou uvedenou v článku 8, Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“ V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/90/2018 zo dňa 19.11.2018, ktorý potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 24Csp/26/2017 zo dňa 04.04.2018 pojednávajúce o obdobnej zmluvnej podmienke, a na ďalšie rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/91/2020 zo dňa 07.09.2020 (potvrdené rozhodnutím odvolacieho súdu sp. zn. 19CoCsp/54/2020 zo dňa 10.06.2021), sp. zn. 7Csp/35/2021 zo dňa 13.10.2021, sp. zn. 14Csp/88/2020 zo dňa 13.10.2021, sp. zn. 19Csp/69/2020 zo dňa 09.02.2021, ale aj rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 13Csp/56/2023 zo dňa 31.01.2024. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom Okresného súdu Humenné, podľa ktorého: „Žalovaný s neuvedením variabilného symbolu spája následok neuhradenia splátky v čase jej pripísania, ale až v momente jej identifikovania zo strany žalovaného ako veriteľa, čo vedie k tomu, že napriek faktickej úhrade splátky na účet veriteľa sú dlžníkovi okrem dlžnej splátky pripočítané aj úroky z omeškania, prípadne iné sankcie. Už len neurčitosť následkov spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú podpísané žalobcom, a to napriek tomu, že má ísť o zmluvné dojednania, ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Súd zistil neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky.“

7. V bode 84. odôvodnenia sa súd prvej inštancie zaoberal zmluvnou podmienkou uvedenou v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., k Zmluve o revolvingovom úvere v článku 14. Sankcie, v bode 14.1., v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p. a.)“, ktorá priamo vo vzťahu k žalovanému bola už za neprijateľnú vyhlásená aj Okresným súdom Skalica v rozhodnutí sp. zn. 7C/803/2014 zo dňa 10.09.2015 (potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/133/2017 zo dňa 23.04.2018) a obdobný záver uviedol aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí č. k. 18CoCsp/47/2020 - 113 zo dňa 22.06.2021. Súd prvej inštancie citoval z rozhodnutí Krajského súdu v Prešove (č. k. 18CoCsp/47/2020 - 113 a sp. zn. 12Co/33/2020): „Javí sa, že zmluvná pokuta je len jednostranná a týmto ustanovením sa sledujú len záujmy veriteľa a na včasné splnenie dlžnej sumy zo strany dlžníka. Zmluvná pokuta bola dohodnutá len pre prípad omeškania dlžníka, nie však aj omeškania v plnení povinností veriteľa, z čoho vyplýva, že porušenie povinností dlžníka je sankcionované viac ako porušenie zmluvných povinností veriteľa. Za takéto porušenie zmluvného dojednania môže veriteľ žiadať zákonné úroky z omeškania, v dôsledku čoho jej zmluvná pokuta ďalšou duplicitnou sankciou za omeškanie.“ „Vo vzťahu k primeranosti zmluvnej pokuty, ktorá bola dojednaná vo výške 0,065 % denne z dlžnej sumy, ročne 23,725 %, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako sa spotrebiteľa. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie dodáva, že uvedená zmluvná podmienka je navyše pomerne sofistikovane ukrytá do rozsiahlych a drobným písmom písaných zmluvných dojednaní, pričom Občiansky zákonník vyžaduje pre platné dojednanie o zmluvnej pokute písomnosť, teda osobitnú pozornosť zmluvných strán. Zo zaradenia uvedeného ustanovenia o zmluvnej pokute do zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla mať vedomosť a nemohla ani predpokladať, že súčasťou zmluvných dojednaní k zmluve budú aj ustanovenia o zmluvnej pokute, pretože zmluvné dojednania, či všeobecné zmluvné podmienky vo všeobecnosti slúžia na úpravu dojednaní najmä technického charakteru.“

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 CSP v zmysle zásady úspechu, a keďže uplatnenému nároku žalobkyne vyhovel v plnom rozsahu (s výnimkou časti uplatneného príslušenstva pohľadávky priznanej titulom bezdôvodného obohatenia), priznal jej voči procesne neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti rozsudku v časti výrokov III., VI., VII. a IX. v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil nepreskúmateľnosťou rozsudku, nesprávnymi skutkovými závermi a nesprávnym právnym posúdením súdom prvej inštancie.

10. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku III. napadnutého rozsudku žalovaný uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku okrem citácii z vecne a obsahovo nesúvisiacich rozhodnutí s prejednávanou vecou nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by zdôvodnili základné znaky neprijateľnosti zmluvnej podmienky a že by tieto boli splnené. Podľa žalovaného nie je zistiteľné, na základe čoho a akého zákonného ustanovenia súd prvej inštancie si účelovo vyberá časť nejakého ustanovenia a tiež nie je zistiteľné, aké konkrétne práva a povinnosti súdom vybraná časť ustanovenia vlastne upravuje tak, že tvorí hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v prospech spotrebiteľa.

11. Žalovaný ohľadom výroku VI. rozsudku považuje za nesprávne a nezákonné, aby na jednej strane štát, v mene ktorého koná a rozhoduje súd, považoval za neprijateľnú podmienku to, že osoba je povinná uhrádzať záväzky s konkrétnymi platobnými údajmi tzn. variabilným symbolom, a na strane druhej štát stanovoval v zákonoch, že rovnaký postup - teda neplnenie povinnosti uhrádzať platby s variabilným symbolom má za následok vznik sankcií pri povinných platbách na sociálne poistenie, zdravotné poistenie či dokonca zastavenie súdneho konania. Podľa žalovaného rozsudok a jeho odôvodnenie neobsahuje žiadny skutkový záver ani právne posúdenie hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže ako krajne a účelové a v rozpore so základnými právami výkladu práva je to, aby osoba bola pri platbách voči štátu povinná používať predpísané platobné údaje (vrátane variabilného symbolu) a v súkromných vzťahoch v postavení spotrebiteľa už takúto povinnosť nemala.

12. K výroku VII. žalovaný namietol, že súd prvej inštancie neaplikoval ust. § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3a ods. 1 - 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Podľa žalovaného zmluvná pokuta 0,04 % denne znamená, že je závislá od doby trvania omeškania, preto nejde o paušálnu sumu za porušenie povinnosti a v ročnom vyjadrení znamená 14,6 % ročne, čo je hodnota neprevyšujúca trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Žalovaný tiež poukázal na článok 14., ods. 14.3, kedy zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. pred vznikom omeškania o viac ako 5 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmie prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., preto ustanovenie zmluvy plne korešponduje s citovanou právnou úpravou.

13. Žalovaný v odvolaní dodal, že zákonným predpokladom pre záver o neprijateľnej zmluvnej podmienke je, aby (a) išlo o ustanovenie spôsobujúce protiprávny stav, súčasne o (b) ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od právnej úpravy, a zároveň (c) aby spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach na úkor spotrebiteľa. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je taká podmienka, ktorá v rozpore so zákonom alebo mimo zákonnej úpravy vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Značnú nerovnováhu je podľa Najvyššieho súdu SR možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu v rozpore so zákonom nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia alebo ktoré sa týkali možnosti od odstúpenia od zmluvy. Preto podľa žalovaného za „neprijateľnú podmienku“ tak nemožno považovať ustanovenie, ktoré preberá obsah zákona a zodpovedá jeho zneniu a to len preto, že na základe nej má spotrebiteľ niečo plniť, strpieť a pod. (Súdny dvor EÚ - vec C-34/13). Preto podľa žalovaného súd prvej inštancie opätovne aj pri tomto výroku VII. porušil zákon, pretože úplne prehladol § 53 ods. 13 a ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3a nar. vlády č. 87/1995 Z. z..

14. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

16. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozsudku (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v jeho napadnutej časti potvrdiť.

17. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní boli preskúmané len napadnuté výroky III., VI. a VII. a súvisiaci výrok o trovách konania, a preto ostatné výroky rozsudku v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť.

18. Žalovaná odvolanie podala z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

19. K posúdeniu odvolacej námietky týkajúcej sa nesprávneho postupu súdu spôsobujúceho porušenie práva odvolateľa na spravodlivý proces ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Žalovaný k uvedenému odvolaciemu dôvodu uvádza, že jeho naplnenie spočíva v nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v kontexte s nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením.

20. Čo sa týka námietky žalovaného k nesprávosti skutkových zistení, odvolací súd poukazuje, že nesprávne skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie, znamená, že zistenie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor. Žalovaný však vo svojom odvolaní neuvádza, ktoré konkrétne skutkové zistenie súdu prvej inštancie nie je správne. Obe strany sporu predkladali súdu prvej inštancie dôkazy, ktoré súd vykonal a z uvedených zistil správny skutkový stav. Z obsahu odvolania je však zrejmé, že odvolateľ nesúhlasí najmä s právnym posúdením veci čo do určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok týkajúcich sa vyhlásenia spotrebiteľa so zoznámením so zmluvnými podmienkami a ich bezvýhradným dodržiavaním, určenia správneho variabilného symbolu pri zasielaní platby žalovanému a zmluvnej pokuty pri omeškaní s úhradami spotrebiteľa.

21. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolací súd poukazuje, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav; je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

22. Podľa § 53 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinných od 1.3.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len

"neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka účinného od 01.07.2011 do 31.05.2014 neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ust. § 53a Občianskeho zákonníka účinného od 1.3.2010 do 30.6.2024 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 53b Občianskeho zákonníka účinného od 01.06.2010, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 do 12.6.2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa čl. 2 písm. a) Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

Podľa čl. 3 ods. 1 - 3 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

25. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemá pochybnosti o tom, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.10.2013. Spotrebiteľská zmluva predstavuje rovnorodý druh občianskoprávných zmlúv, v ktorých je jedným z účastníkov je spotrebiteľ a ktorý má osobitný režim právnej úpravy. Táto osobitosť vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu - spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník výslovne ustanovuje, že ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, či služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zakázané, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali ustanovenia, ktoré môžu spôsobiť „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Pre tieto zmluvné klauzuly zákon používa výraz „neprijateľná podmienka“ a sú exemplatívne uvedené v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Základnou charakteristikou neprijateľných podmienok je, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. To znamená, že dodávateľovi priznávajú silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi. Nekalosť zmluvných dojednaní je v takomto prípade potrebné posúdiť s ohľadom na povahu plnenia (tovaru alebo služieb) zo zmluvy, na všetky okolnosti v dobe uzavretia zmluvy a všetky ostatné podmienky spotrebiteľskej zmluvy alebo inej zmluvy, od ktorých je spotrebiteľská zmluva závislá.

27. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je ochrana zavedená vyššie citovanou smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. (rozhodnutie C-240/98 až C-244/98, bod 25z 27. 6. 2000 vo veci Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, tiež rozhodnutie C-243/08 zo 4. 6. 2009 vo veci Pannon GSM Zrt. v. Erzsébet Sustikné Gyórfi).

28. Ustanovenia o neprijateľných zmluvných podmienkach sa použijú vždy, keď dodávateľ pripravil zmluvné podmienky (klauzuly) vopred a spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ich obsah a teda má len možnosť tieto podmienky prijať a uzavrieť zmluvu s dodávateľom alebo návrh zmluvy neprijať a zmluvu tak neuzavrieť. Takéto zmluvné podmienky sa nepovažujú za individuálne dojednané. Zmluvné podmienky sa vždy považujú za individuálne nedojednané do času, kým dodávateľ nepreukáže opak.

29. K záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve o úvere, v článku 7 (výrok III napadnutého rozsudku), s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, sa žiada doplniť, že zmluvnou podmienkou v takomto znení je na spotrebiteľa de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa s úverovými podmienkami. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde neprijateľný účinok. Obsahovo blízke ustanovenia dodávateľov, zakomponované do textu spotrebiteľskej zmluvy o úvere, boli pritom v minulosti opakovane predmetom súdneho prieskumu. Podľa súdnej praxe ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka (rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 7Csp/23/2022 z 13.10.2022, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/10/2025 zo dňa 19.6.2025). V ustanoveniach § 4 a § 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch sú priamo definované informačné povinnosti veriteľa a je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinností veriteľa zo zákona. Samotné prehlásenie spotrebiteľa zakomponované v texte zmluvy ako štandardná

zmluvná podmienka nepredstavuje dôkaz o tom, že si veriteľ svoju povinnosť splnil. Veriteľ je povinný dôveryhodne preukázať, že spotrebiteľa oboznámil s uvedenými listinami. Odvolanie žalovaného vo vzťahu k tejto napadnutej zmluvnej podmienke je preto nedôvodné.

30. Odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13, podľa ktorého „Ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že: - jednak bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej dôkazné bremeno nesplnenia povinností upravených v článkoch 5 a 8 smernice 2008/48 zaťažuje spotrebiteľa, a - jednak bránia skutočnosti, aby sa súd z dôvodu štandardného ustanovenia musel domnievať, že spotrebiteľ uznal úplné a správne vykonanie veriteľom jeho predzmluvných povinností, pričom toto ustanovenie má za následok aj prenesenie dôkazného bremena o vykonaní uvedených povinností, ktoré môže narušiť účinnosť práv priznaných smernicou 2008/48.“ Totožnú zmluvnú podmienku už Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 7Csp/5/2024 z 10.6.2024, určil, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, rovnako tak rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 13Csp/56/2023, z 31.1.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25CoCsp/11/2024 zo dňa 11.02.2025.

31. Čo sa týka neprijateľnej zmluvnej podmienky uvádzania variabilného symbolu pri identifikácii platby a sankcie v prípade nedodržania uvedenia variabilného symbolu (výrok VI. napadnutého rozsudku) odvolací súd k argumentácii súdu prvej inštancie dodáva, že uvedená podmienka zhoršuje právne postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, keďže zo žiadnej právnej normy upravujúcej súkromnoprávny vzťah nevyplýva povinnosť uvádzania pri úhradách peňažného záväzku variabilný symbol. Žalovaná zmluvná podmienka je tak v rozpore s § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého splnením dlh zanikne, keďže žalovaný tento časový moment splnenia dlhu posunul až do momentu identifikácie platby, čo zhoršuje postavenie spotrebiteľa, keďže dôsledkom tejto zmluvnej podmienky je to, že pri neidentifikovanej platbe sa spotrebiteľ dostáva do omeškania, s čím je spojené právo veriteľa na úroky z omeškania. Odvolací súd nijako nepopiera dôležitosť a význam uvádzania variabilného symbolu, ktorý slúži na identifikáciu platby pre veriteľa, avšak podstata neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky spočíva v tom, že napriek jej včasnej úhrade sa spotrebiteľ dostáva v dôsledku konania veriteľa do „omeškania“, s čím je veriteľ následne oprávnený spotrebiteľa sankcionovať. Odvolací súd netvrdí, že v prípade viacerých záväzkov toho istého dlžníka má veriteľ jednostranne určiť účel platby, ale v súlade s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom je také konanie veriteľa, ktorý po dodatočnej identifikácii neurčenej platby (aj v súčasnosti s dlžníkom), považuje túto platbu za uhradenú nie až dňom jej identifikácie, ale späťne ku dňu jej prijatia.

32. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky odvolací súd vidí aj v tom, že jej jadrom je skrytá a zjavne neprimeraná sankcia pre spotrebiteľa. Je zjavne neprijateľné také ustanovenie zmluvy, podľa ktorého dodávateľ neakceptuje plnenie spotrebiteľa iba preto, že splátka nie je opatrená správnym variabilným symbolom (ďalej aj „VS“). Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná aj z dôvodu, že jej účinkom je upieranie práv spotrebiteľovi, čo je neprípustné (§ 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. účinného do 30.6.2024). Takáto podmienka opätovne sleduje možnosť za každých okolností postihnúť dlžníka. Neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie VS je formálna chyba zo strany dlžníka a je neprípustné, aby bol za riadne plnenie dlžník postihovaný.

33. V súvislosti s námietkami žalovaného, ktorý sa ohradzoval voči určeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku VII. napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že za problematický je potrebné považovať najmä spôsob dojednávania zmluvnej pokuty. Pri posudzovaní, či sa v rámci spotrebiteľskej zmluvy nejedná o neprijateľnú podmienku, je nevyhnutné vychádzať z toho, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všeobecnými formulárovými klauzulami, alebo ju odmietnuť. Zmluvnú pokutu v danom prípade nie je možné považovať za individuálne vyjednanú, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere je typickou štandardnou formulárovou listinou, ktorá podlieha súdnej kontrole. V zmluve koncipovaná zmluvná pokuta je podľa súčasnej súdnej praxe považovaná za neprijateľnú, lebo bola vopred zo strany žalovaného naformulovaná bez možnosti ovplyvnenia zo strany spotrebiteľa. K uvedenému odvolací súd ešte dopĺňa, že dojednanie o zmluvnej pokute je súčasťou samostatného dokumentu - Zmluvné dojednávania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti žalovaného, ktoré nie sú žalobkyňou ani len podpísané.

Samotné vyhlásenie žalobkyne v zmluve o úvere, že bola oboznámená aj s inými zmluvnými podmienkami, nepostačuje pre preukázanie toho najdôležitejšieho, a to ich individuálne dojednanie medzi spotrebiteľom a dodávateľom.

34. Ustanovenia o zmluvnej pokute je tak predtlačou zakomponovanou v zmluvných podmienkach bez možnosti voľby jej prijatia alebo odmietnutia. Zmluvná pokuta je uvedená v bode 14 a vzhľadom na charakter dojednaní a jeho začleneniu v texte, odvolací súd nemá pochybnosť o tom, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednaní zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď spotrebiteľ musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, všeobecných podmienkach a nemôže ich vylúčiť.

35. Hoci žalovaný namieta, že dojednanie o zmluvnej pokute, teda najmä o jej výške, je v súlade so zákonom akceptujúc ním stanovený limit sankcií, odvolací súd ako už uviedol vyššie ako problematické vyhodnotil nie výšku zmluvnej pokuty, ale spôsob jej dohodnutia bez toho, aby bola individuálne dojednaná a tiež bez podpisu žalobkyne, čo značí, že absentuje zákonom predpísaná písomná forma jej dojednaní. Preto odvolací súd tiež dospel k záveru, že nielen výška zmluvnej pokuty, ale samotná podmienka o tejto sankcii bola direktívne nariadená, čo spôsobuje jej neprijateľnosť a aj neplatnosť. Odvolací súd nespochybňuje právo veriteľa zabezpečiť splnenie povinnosti dlžníka aj prostredníctvom zmluvnej pokuty, avšak nie spôsobom prezentovaným žalovaným.

36. Odvolací súd poukazuje, že žalovaný neposkytol žiadnu argumentáciu na preukázanie prijateľnosti napadnutých zmluvných podmienok. Uvedené zmluvné podmienky neboli dohodou medzi stranami, ale boli jednoznačným diktátom zo strany dodávateľa. Zároveň spotrebiteľ nebol poučený o dôsledkoch ich uzavretia a nemal možnosť zmluvné podmienky odmietnuť, pretože mu boli predložené v rámci vopred pripravenej formulárovej zmluvy. Tiež treba dodať, že uvedené zmluvné podmienky už boli súdmi vo viacerých iných súdnych sporoch vyhlásené za neprijateľné (napr. v konaniach pred odvolacím súdom - sp. zn. 12CoCsp/10/2025, 12CoCsp/17/2025, 27CoCsp/9/2024, 7CoCsp/8/2025)

37. Žalovaný tak vo svojom odvolaní neuviedol žiadne podstatné námietky a argumenty, ktoré by mohli zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti. Súd prvej inštancie poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je tak dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní z hľadiska správnosti zaujatých záverov, proti týmto záverom súdu prvej inštancie mohol žalovaný náležite skutkovo a právne argumentovať, a preto v tejto súvislosti bolo zachované jeho právo na spravodlivý súdny proces, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom len z dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá jeho predstavám a očakávaniam.

38. Je potrebné si uvedomiť, že výsledkom súdneho konania je autoritatívne rozhodnutie, podľa ktorého je v sporovom konaní vždy jedna strana sporu úspešná a druhá strana neúspešná. Súčasťou práva na spravodlivý proces tak nemôže byť právo na to, aby bola procesná strana (žalobca, i žalovaný) pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil práve s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom strany sporu, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporových strán, vrátane ich dôvodov a námietok.

39. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Keďže odvolací súd zhodnotil, že napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie sú správne, je správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, kedy súd prvej inštancie vychádzal z úspechu strán sporu.

K trovám odvolacieho konania

40. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí

41. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. V tomto prípade, keďže žalobkyňa v odvolacom konaní bola úspešná, odvolací súd jej priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

43. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 422 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 160 ods. 2 CSP dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.